

yde noget Tilskud, der, for saa vidt Karby—Næssund-Banen angaar, andrager 150,000 Kr., og for saa vidt angaar Solbjerg—Vilsund-Banen andrager 360,000 Kr.) tilsammen 510,000 Kr. Nu ved jeg, at dette høje Ting i adskillige Tilfælde har gjort det Synspunkt gældende, at uden at yde noget faar man heller ingen Indflydelse. Saaledes er det med den kommunale Valgret, hvor man har forlangt, at man for at faa Stemmeret i Kommunen skal erlægge Skat til Kommunen. Jeg vil anbefale, at Tinget med Hensyn til denne Sag vil indtage et lignende Standpunkt og fastholde, at de Folk, der ikke ville yde noget Tilskud til Banerne paa Morsø, heller ikke skulle have nogen Indflydelse paa Anlæget.

Da min Medforslagsstiller er forhindret fra at være til Stede, skal jeg paa hans saavel som paa mine egne Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme her i Tinget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Det foreliggende Lovforslag om en Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg tager Sigte paa at foretage den Forandring i de vedtagne Jernbanepplaner paa Mors, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Markvorsen) nu har omtalt, nemlig at den Sidebane, som skulde gaa ned mod Vilsund, og ligeledes et Stykke af Banen fra Nykøbing til Næssund, skulde skæres bort, saa at man kunde have Udsigt til, hvis i det hele de vedtagne Baner gennemføres, at Driften kunde blive billigere, end hvis den nu vedtagne Lov blev gennemført. Det er, saa vidt jeg har forstaaet, Meningens med det ærede Medlems Forslag og hans Motivering deraf.

Ærede Medlemmer, der tage Kortet for sig, hvorpaa de vedtagne Baner ere indlagte, ville se, at det er en ganske ejendommelig Form, disse Baneanlæg have for Morsø Vedkommende. Det ligner nøjagtig en Blæksprutte, og der behøves ikke megen Jernbaneforstand til at forstaa, at Driften af disse Jernbaner vil blive uforholdsmæssig dyr og kræve et uforholdsmæssig stort Materiel. Da der heller ikke, saa vidt mig bekendt, siden Jernbaneloven af 1908 blev vedtagen, har været gjort noget praktisk Arbejde for at faa disse Jernbaneanlæg sat i Gang, synes det mig, der deri ligger et Vidnesbyrd om, at man paa Øen er betænkelig ved de vedtagne Anlægs Form. For mig stiller det sig saaledes, at hvis man ved at vedtage det forelagte Lovforslag

kunde lette Gennemførelsen af Banerne paa Morsø, vilde det være heldigt for Øen. Desuden vil ogsaa dette Lovforslag medføre en Besparelse, som vel ikke er nøjagtig opgjort, men som efter de Undersøgelser, forhenværende Trafikminister Høgsbro i sin Tid lod anstille, vil andrage omtrent $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. for Statskassens Vedkommende. Det er ikke uden Interesse for Staten at spare et saadant Beløb, og kunde man samtidig lette Gennemførelsen af de vedtagne Jernbaner, vilde man slaa to Fluer med eet Smæk. Jeg forudsætter naturligvis, at det ærede Medlem har sikret sig, at de Tilskud, Kommunerne have tilsagt, fastholdes, hvis Ændringen gennemføres, saa der ikke fra Kommunerens Side bliver nedlagt Protest mod en Lov som denne.

Jeg ser derfor saaledes paa dette Lovforslag, at for Statskassen har det sin Interesse derved, at der kan indvindes nogen Besparelse, og for Morsø Vedkommende har det muligvis den Interesse, at det skaber Betingelse for, at Banerne kunne blive til Virkelighed, hvad de maaske ellers ikke blive. Og hvis Rigsdagen kan slutte sig til det ærede Medlems Forslag, skal jeg ikke modsætte mig dets Ophøjelse til Lov.

Kierkegaard: Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen) udtalte i sit Foredrag, at Anlæget af Morsø-Baner var et fuldstændig privat Baneforslag, og at det egentlig kun vedkom Beboerne paa Morsø, hvorledes de anlagde deres Baner. Jeg er ikke helt enig med det ærede Medlem deri, thi naar Anlæget af disse Jernbaner efter det ærede Medlems Udtalelser andrager 2,600,000 Kr., og Staten deraf skal yde Halvdelen, tror jeg at turde sige, at det har Interesse for andre end netop Morsøboerne. Maa jeg straks sige, at det aldrig fra Thyboernes Side har været Meningens at lægge Morsøboerne Hindringer i Vejen for at faa deres Baner anlagt. Det eneste, Thyboerne have anket over, er, at de Herrer fra Mors absolut ikke ville have med Thyboerne at gøre ved deres Baneanlæg. Tager man et Kort over Mors, vil man straks studse over, at Banerne fra Nykøbing stoppe op $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ Mil fra Næssund, det naturlige Overfartssted til den sydlige Del af Thy, og en lignende Vejlængde fra Vilsund, nemlig ved Solbjerg. Det ser unægtelig lidt underligt ud, og da ved Sagens første Behandling her i Tinget adskillige Medlemmer udtalte sig om Sagen, undlod jeg, netop for ikke at faa Udseende af at ville lægge Morsøboernes Hindringer i Vejen, at tage Ordet, idet det var mit